

הרומאים קראו לירושלים „אליה קאפיטולינה“ - עכשיו מסתבר

שמינהגי הקאפיטול האמריקאי חדרו גם לכנסת בירושלים

פילגוש

בגיבנות דרם

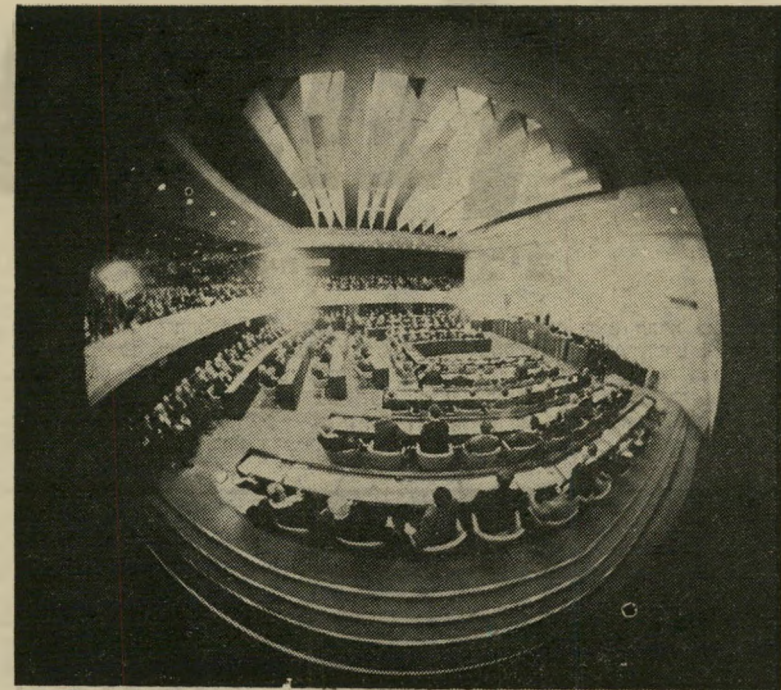
הוא פגש את המזכירה והציע גם לה לנות. בין מנוחה למנוחה הוא שכח את עניין הזמנת הקפה.

רה אינם מתגוררים בירושלים והיא מת' לווה אליו לבירה לשלושת ימי מליאת' הכנסת.

כורת מהציבור — אינה מעניינת איש. כל נסיון להפסיק פרשה או פלירט בין חברי כנסת לבין מי שמועסקת בגלל תכונותיה הגופניות נתקל בתגובה צדקנית של חבר אחר באגודה המיקצועית של חברי הכנסת: „אסור להתערב בעניינים הפרטיים של חברי הכנסת! הנושא אינו ציבורי!“

היווחים המגויעים מארצות-הברית. על שערויית המזכירות-פילגושים בי גיבעת הקאפיטול. הם מעניינים ופיקאני טיים. העיתונים הישראליים מרבים לתאר את הפרטים העסיסיים ביותר של שערוי ריית הציר ויין היין ומזכירתו אליובט ריי. לתאר את מיפגשיהם, את מכשירי-ההקלטה שאותו הניחה ריי מתחת למיטה, את העובי דה שגם אשתו החדשה של היין היתה קודם לכן פילגוש, ואת התפרצויות הקיני אה של ריי. אך העיתונים האמריקאיים שמים את הדגש דווקא על האספקטים הציבוריים של הפרשה.

במיטבה של המיוזון ניסו להרגיע אותה, ובין כוס מים קרים לסטירת-לחי, כדי שתרגע, הבינו כל הנאספים כי לאור מה שהיא ראתה, מטוב שהיא תשתוק. כיוון שאייאפשר לקטוע לה את הלשון, כמו בימי הביניים, החליטו לפטר אותה.

אין ספק שהעיתונות האמריקאית היא הרבה יותר חופשית ופתוחה מהישראלית. האמריקאים לא היו מהססים לפרסם בכותר רותיהם הראשיות את דיעותיה של ריי על יכולתה המינית של חברי-הקונגרס היין. אך למ הדגש בכל הפירוטומים הוא דווקא על השערוייה הציבורית: העובדה שהיין מימן את משכורתה של ריי, ושל פילגוש הקיר דמת, מכספי הציבור, דבר המהווה מעילה בכספים ובשליחותו הציבורית.

היין היה חברי-קונגרס בעל השפעה עצור מה. מחזירי-הבחירה שלו, במדינת אהיו, שולח אותו לקונגרס ברוב עצום, מה 20 שנה. הן בגלל כישוריו, הן בגלל הווחק שלו, וכה בשתי מישרות נכבדות ביותר בקונגרס האמריקאי. הוא היה יושב-ראש של הוועדה-לענייני-הקונגרס של המיפלגה הדמוקראטית, גוף המעצב את מדיניות המיפלגה ושולט בכספים עצומים, ויושב ראש הוועדה המנהלת של בית-הדינבחרים. ועדה זו מחליטה כמה יקבל כל חבר קוני גרס לכיסוי הוצאותיו, אילו משכורת יקבל כל אחד מעוריהם של חברי-הקונגרס וז מזכירותיהם.

בבל הקורא הישראלי עלתה למיקרא הדברים, השאלה האוטומטית כימעט: האם יכול היה כל זאת לקרות גם בכנסת שלנו? ומה קורה, בעצם, בכנסת שלנו?

המזכירה מתגוררת בירושלים במלון הגובה 75 לירות מעובדי-הכנסת עבור כל לינת לילה. החשבון נשלח ישר לסיעה, ומשולם מתקציב הסיעה, הממומן על-ידי המדינה. חברי-הכנסת עצמו מתגורר, לפחות באופן רשמי, במלון אחר, מפואר יותר. „אילו הוא היה לפחות מתגורר איתה בחדר אחד, זה היה עולה פחות כסף“, החלוצץ אחד מחברי-הכנסת. אך לאתו חברי-כנסת יש בירושלים קרובים הבאים לבקרו לעיתים תכופות בכנסת. בפניהם הוא מוכי רח לשמור את הסוד, הגלוי לכולם, ולכן משולם מכספי הציבור סכום כפול עבור לינה.

כתוב, המקנה לפילגוש את אחד היתרונות הבודדים שיש לה על האישה החוקית. אולם חברי-הכנסת נותן לפילגוש שלו מתנה גדולה אחת לחורש: המשכורת.

משכורתה של המזכירה, כמו משכור רות של מזכירות-הסיעה בכנסת, משולמים מכספי מימון המיפלגות, שאותה מקבלת כל סיעה, על פי גודלה, מקופת-המדינה. העובדה שהחבר-הכנסת לקח לעצמו את ידידתו כמזכירתו, הכריחה אותו לקחת עוד כמה מזכירות אמיתיות, ולשלם להן עבור עבודתן שהיתה צריכה להעשות על ידי המזכירה הראשית.

אך כמו בפרשת גיבעת הקאפיטול, כך גם כאן, יש לרומן בין השניים נופך פיקאנטי עסיסי. כל שניים מחברי-הכנסת מתחלקים בחדר-מנוחה, חדר קטן וריק הנמצא בי קומת-הקרקע של מישכן הכנסת. חברי-הכנסת נוהג ללכת לחדר זה כל אימת שהוא מתעייף מפעילותו הפרלמנטרית ה' ענפה. כשהוא מצליח למצוא את השותף שלו לחדר-המנוחה, ולהזיז אותו שלא להפריע את מנוחת השכן, הוא גם מראה לעיתים את חדר-המנוחה למזכירה. צהריים אחד החליט חברי-הכנסת לנחה, הוא ביקש מאחת ממלצריות מיוזון הכנסת להביא לו קפה לחדר המנוחה. בדרך

כאשר הנסיון היה רציני יותר, ונטען כי גם ענייניו הפרטיים של שליח-ציבור חדלים להיות פרטיים כאשר הם עולים כסף ל- משלם-המיסים, באה בקשת התחינה: „עזו בו אותו! יש לו אישה וילדים, חבל שהם יפגעו בגללו!“

חברי הכנסת והמזכירה

אחד המיקורים המפורסמים ביותר בכנסת, שאף גרמו עליו פעמים מיספר בעיתונות, הוא של חברי-הכנסת מאחת ממיפלגות האופוזיציה, מזה שנים הוא מנהל רומן גלוי עם צעירה יפהפיה. חברי-הכנסת, אשר לו אשת וילדים, החליט להקל על חייו ונתן לצעירה תואר של מזכירה ראשית של הסיעה שלו. הפיכתה למזכירה ראשית שרת כמה וכמה מגמות של חברי-הכנסת. ראשית, הוא יכול להתראות עימה לפחות שלושה ימים בשבוע, מבלי שאשתו תוכל לפתוח את הפה בכלל. חברי-הכנסת והמזכירה

שמור לי ואשמור לך

עורויות המין בגיבעת הקאפיטול הרעידה את ליבם של חברי-הכנסת וגיבעת-הדרם בירושלים. כל חברי-הכנסת ור הבאים בשערי הבניין, העוורים, העיתונאים ואפילו מלצרי מיוזון-הכנסת, יודעים על שערויות לא פחות מרתקות, ובעלות חוב אופייני בנכסטי ישראל בירושלים. אולם חב רייהכנסת שומרים זה על זה, ואינם נותנים לסיפורים לצאת מתחום מישכן הכנסת. היועצים שומרים על השרים וחברי-הכנסת שלהם, והעיתונאים מגוננים על המדליפים שלהם מקרב חברי-הכנסת. העובדה שהיחסים בין מזכירות לחברי-כנסת, בין עוזרות לשרים, בין חברי-כנסת לבין עובדותיה-שירותיים, קיימים כולם על חשבון קופת-הציבור, או על חשבון עבד דתו של חברי-הכנסת או השר, המקבל משי

השר והמורה

אדם לא רק חברי-כנסת לוקים בי ביובוז כספי הציבור עבור הנאותיהם והנאות פילגשויותיהם, גם השרים. שר אחד גילה לאחרונה את הסכס מ' חדש, בדמותה של צעירה חיפאית, מזורה במיקצועה. קודם לכן היה לו רומן עם סופרת, אבל זה היה עניינו האישי, אותו רומן אולי הפריע לחייה-מישפחה שלו, אבל לא לעבודתו, ולא חיבל במשכורת שאותה הוא מקבל מקופת-המדינה.